

Regeringen står nu, som det gerne skulle være fremgået klart, for en aktiv social- og arbejdsmarkedspolitik, som motiverer mennesker til at arbejde og bevæge sig ud af en socialt vanskelig situation, i stedet at fastholde dem på passiv forsørgelse, og vi har sammen med et bredt flertal i Folketinget indført loft over kontanthjælpen, så det sikres, at størrelsen af de sociale ydelser ikke afholder mennesker fra at tage et arbejde.

Før vi lavede ændringerne, fik 60 pct. af kontanthjælpsægteparrene 1.000 kr. mere om måneden ved at få et arbejde i stedet for at hæve kontanthjælp. I dag får 90 pct. af ægteparrene en gevinst på over 2.000 kr. om måneden ved at skifte kontanthjælpen ud med et arbejde.

Det skal simpelt hen kunne betale sig at arbejde eller tage en uddannelse. Det giver et velstående samfund og dermed også bedre mulighed for at hjælpe de svageste grupper: udsatte børn, psykisk syge, misbrugere m.fl.

Villy Søvnald (SF):

Det var lidt ærgerligt, for nu var vi ellers lige ved at komme i gang, men nu syntes jeg, at socialministeren igen faldt tilbage på Statsministeriets talepapir.

Jeg har forstået, for så tungnem er jeg trods alt ikke, at det er ministerens opfattelse, at det skal kunne betale sig at arbejde. Så næste gang ministeren siger noget, så prøv at stryge den sætning, for nu har vi foreløbig fået den i hvert fald 17 gange. Det er forstået.

Det er jo rigtigt, at Danmark fortsat er det mest lige samfund. Et samfund som vores ødelægger man ikke på kun 5 år, det tager længere tid at ændre det, så det er retningen, vi diskuterer.

Men jeg spurgte, hvilke ulighedsbekæmpende skridt regeringen havde taget. Altså, nu taler vi ikke om den periode, hvor socialministeren gik ind for ulighed, det er ikke den, jeg fokuserer på nu, det er den, efter at socialministeren er nået til den ny erkendelse om at ville bekæmpe ulighed.

Hvilke skridt har regeringen taget og vil regeringen tage for at leve op til regeringens og socialministerens ønske om at bekæmpe uligheden? Og jeg har forstået, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, vi har taget rigtig mange skridt, og nogle af dem har vi jo også taget i fællesskab.

Der er taget mange initiativer til målrettede forbedringer for de allersvageste, for udsatte børn, f.eks. anbringelsesreformen, behandlingsgaranti for misbrugere og psykisk syge. Der er en lang række initiativer.

Så har vi f.eks. også forhøjet SU for handicappede og for forsørgere. De økonomisk dårligst stillede folkepensionister har fået supplerende pensionsydelse, krav på tilskud til nødvendige udgifter til briller, tandproteser m.m.

Så har vi også gennemført forbedringer for personer med handicap, der er de økonomiske fripladser, som jeg nævnte, der er puljen til idræt og foreningsdeltagelse for vanskeligt stillede børn. Der er jo rigtig mange initiativer, som netop er målrettet dem, som økonomisk har det dårligt og svært i samfundet.

Kl. 16.50

Det er simpelt hen denne her regerings linje, at vi ønsker at tage fat på de problemer, der er. Vi ønsker at give alle en chance.

Villy Søvnald (SF):

Må jeg først takke ministeren, fordi hun denne gang udelod sætningen, at det skal kunne betale sig at arbejde. Kan vi blive enige om, at det nu er forstået?

Så talte ministeren interessant nok, når vi diskuterer ulighed, om en anbringelsesreform og en masse inden for servicelovens områder. Jeg kan bare ikke forstå, hvad det har at gøre med den diskussion, vi rejser, nemlig om økonomisk ulighed, at vi laver en anbringelsesreform. Jeg kan godt forstå, det er en fordel for nogle børn, men det er jo en helt anden diskussion. Derfor viger socialministeren udenom.

Jeg vil så godt igen spørge: Når Rådet for Socialt Udsatte konstaterer, at en række forsørgere er blevet stillet i en meget dårligere økonomisk situation, når Rådet for Socialt Udsatte, som regeringen selv har nedsat, advarer imod at fattiggøre børnefamilier i det omfang, det er sket, er det så helt galt afmarcheret? Har det intet forstået? Vil socialministeren give udtryk for, at det er helt misforstået af Rådet for Socialt Udsatte?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes jo, at jeg med mange af de konkrete eksempler, jeg gav, netop viste, at vi faktisk kerer os om, at der er nogle, der har det dårligt, og har sat ind med målrettede initiativer mod netop de problemer, som hr. Villy Søvnald skitserer, altså f.eks. er økonomiske fripladser i skolefritidsordninger, puljen til idrætsaktiviteter og deltagelse i